

**ΜΗΝΥΜΑ
ΤΟΥ ΜΑΚ.
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΣΤΑΣΕΙ**

Ἄδελφοί μου, Παιδιά μου,
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

ΩΣ «ΛΥΤΡΟΝ ΛΥΠΗΣ» ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας ἡ ἐμπνευσμένη ὑμνογραφία τῆς ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας μας. Μπροστά στοῦ δέος τῆς βέβαιης ἤττας του, ὁ ἄνθρωπος πὸν πιστεύει, στέκεται σταθερὰ στὰ πόδια του καθὼς ἀπενίξει τὸν Ἀναστάντα Χριστὸν νικητὴ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ Ἄδου. Οἱ ἀνθρωποκεντρικὲς ἀπόπειρές του νὰ ὑπερβῆ ἀπὸ μόνος του τὸν φόβο καὶ τὴν ἀγωνία τῆς Μοναξιάς καὶ τῆς Ἐνοχῆς του, ἀπεδείχθησαν ἀπρόσφορες. Ἡ θλίψη τῆς ἀποτυχίας καὶ ἡ ἀδηλόγητα τοῦ μέλλοντος σημάδευσαν ἐπὶ αἰῶνες τὴ συνείδησή του. Ἐνας ἀλύτρωτος Προμηθέας Δεσμώτης ἀναπνεύσει κάθε φορὰ μέσα ἀπὸ τὸν ἀδικαίωτο πόθο τῆς δικαίωσης, τῆς ἀντοχῆς στὸ χρόνο, μὲ ἀποτέλεσμα τὴ μόνιμη συντροφιὰ τοῦ δέους, τῆς ἀνεσιότητος καὶ τοῦ δεδικασμένου.

ΟΜΩΣ Ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΗΜΑΤΟΔΟΤΕΙ μιὰ νέα προσδοκία ἐλπίδος καὶ λυτρώσεως. Μέσα ἀπὸ τὸ κενὸ μνημεῖο ἀναπνεύει κάθε ἡμέρα τώρα πιά ἡ ἀναίρεση τῆς φθορότητας, ἡ βεβαιότητα τῆς νίκης, τὸ μήνυμα τῆς ἀγάπης, ἡ προσδοκία τῆς διάρκειας. Ἡ Ἀνάσταση δὲν εἶναι μόνον ἓνα ἱστορικὰ βεβαιωμένο γεγονός παγκόσμιας σημασίας, ἀλλὰ καὶ μιὰ πνευματικὴ βεβαιότητα, πὸν ἐγγυᾶται τὴν ἐσωτερικὴ ἀνακαίνιση τοῦ ἀνθρώπου πὸν πιστεύει. Οἱ ὀρθόδοξοι ἀγιογράφοι εἰκονίζουν τὸν Ἀναστάντα Χριστὸ νὰ πατᾶ πάνω στὸν Ἄδη, ἔχοντας συντρίψει τοὺς μοχλοὺς του καὶ διαλύσει τὶς πύλες του. Ἐτσι παρουσιάζεται καὶ αἰσθητικὰ ἡ νίκη καὶ ὁ θρίαμβός Του πάνω στὸν κόσμον τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ἁμαρτίας. *«Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια».*

ΑΚΟΥΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΣΗΜΕΡΑ ΤΟ ΙΔΙΟ ἐλπιδοφόρο μήνυμα. Πόσοι ὁμως μποροῦν νὰ τὸ ἀκούσουν, καθὼς εἶναι ἀπορροφημένοι στὴν ἀρένα τῶν θανάσιμων ἀναμετρήσεων; Τὸ κέλευσμα τῆς χαρᾶς καὶ τῆς νίκης τοῦ πνεύματος κινδυνεύει νὰ χαθῆ μέσα στὸν ὀρυμαγδὸ τῶν μοιραίων καὶ ματαιίων ἐπιδόσεων στὰ ἐφήμερα καὶ ἀνούσια πράγματα. Τὸ ἀνθρώπινο τοπίο ἔχει γίνει αὐχμηρὸ, γιατί χρόνο μὲ χρόνο χάνει τὸ θάλπος καὶ τὴ δρόσο του, ἀφοῦ κατοικεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους πὸν μετεβλήθησαν σὲ «σάρκες», ἐξαντλούμενοι στὴ διακονία τῶν παθῶν τους. Ζοῦμε τὸ μαρτύριο τοῦ Σισύφου, κι ἐνῶ νοσταλγοῦμε τὴν εἰρήνη τῶν ψυχῶν μας, καμωνόμαστε ὅτι βιώνουμε τὴ χαρὰ τῆς, καὶ ἔχουμε μεταβληθῆ σὲ ἐγωκεντρικοὺς – ψυχοπαθολογικοὺς δαιμονικοὺς ἀνθρώπους, θεληματικὰ δοσμένους στὸν Ἀλάστορα.

ΟΜΩΣ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ τῆς Ἀναστάσεως μᾶς ἀφορᾶ ὅλους, καθὼς βαρεθήκαμε νὰ σηκώνουμε τὰ βάρη τῶν ἀδικαίων ἐλπίδων μας καὶ θρηνοῦμε ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς προσωπικῆς μας εὐτυχίας. Ἡ θανατερὴ ἐμπειρία τῆς φθορᾶς καὶ τὸ σκοτάδι πὸν τὴν ἀκολουθεῖ, μᾶς ὀδηγοῦν στὸ ἔρεβος τῆς *«κενῆς ἀπάτης τοῦ κόσμου τούτου».* Μᾶς χρειάζεται τὸ λύτρον τῆς λύπης. Αὐτὸ πὸν παγιώνει μέσα μας τὴ βεβαιότητα τῆς ζωῆς, τοῦ φωτός, τῆς ἐλπίδος. Καὶ ἐγγυᾶται τὴν ἀναφαιρέτη χαρὰ, τὴ γεύση τῆς νίκης. Ὅσοι πιστεύετε στὸν Χριστὸν τὸν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, χαρῆτε τώρα καὶ ἐγκαρδιωθῆτε. Ἐναντιωθῆτε μὲ δύναμη σὲ κάθε μορφὴ ὑποτέλειας. Πετάξτε ἀπὸ πάνω σας τὰ δεσμὰ τῶν παθῶν. Ὁ Χριστὸς Ἀνέστη καὶ ἐπλήρωσε τὰ λύτρα τῆς λύπης μας. Ἄς χαροῦμε παντοτενᾶ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ – ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ ἀγάπης

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ